ROZHODNUTIE KOMISIE

zo 17. novembra 2010

o štátnej pomoci C 1/10 – Belgicko o pomoci na náklady na odstránenie a likvidáciu uhynutých hospodárskych zvierat z poľnohospodárskych podnikov Valónskeho regiónu

[oznámené pod číslom K(2010) 7263]

(Iba francúzske a holandské znenie je autentické)

(2010/789/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek ([1]),

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a) ([2]),

po vyzvaní zainteresovaných strán na predloženie pripomienok v súlade s uvedenými článkami ([3]),

keďže:

I. POSTUP

(1) Komisia na základe sťažnosti podanej 23. apríla 2007 rozhodla o začatí zisťovania vo veci údajnej štátnej pomoci poskytnutej Belgickom určenej na pokrytie nákladov v súvislosti s odstránením a likvidáciou uhynutých hospodárskych zvierat z poľnohospodárskych podnikov Valónskeho regiónu.

(2) Komisia poslala 2. júla 2007 belgickým orgánom list, v ktorom ich žiada o informácie týkajúce sa dotknutého opatrenia. Belgické orgány poskytli ďalšie informácie listom z 27. júla 2007, ktorý bol zaregistrovaný 3. augusta 2007. Na žiadosť príslušných belgických orgánov sa 21. augusta 2007 uskutočnilo technické stretnutie. Po tomto stretnutí poskytli belgické orgány 4. októbra 2007 doplňujúce informácie týkajúce sa uvedeného prípadu.

(3) Listom z 10. septembra 2007 informovali útvary Komisie Belgicko o tom, že schéma pomoci bola zapísaná do registra neoznámených pomocí pod číslom NN 56/2007 vzhľadom na to, že časť finančných prostriedkov už bola zjavne vyplatená.

(4) Na žiadosť príslušných belgických orgánov sa 12. októbra 2007 uskutočnilo druhé technické stretnutie.

(5) Listom z 25. októbra 2007 útvary Komisie vyzvali belgické orgány, aby predložili obsiahlejšie informácie. Keďže v požadovanom termíne nedostali žiadnu odpoveď, 21. decembra 2007 poslali belgickým orgánom upomienku s novým termínom na dodanie odpovede.

(6) Keďže v stanovenom termíne nedostali žiadnu odpoveď na prvú upomienku, 4. júna 2008 útvary Komisie poslali ďalšiu upomienku, v ktorej upozorňovali belgické orgány na skutočnosť, že ak nedodržia ďalší termín na odpoveď – stanovený na štyri týždne – Komisia môže poslať belgickým orgánom príkaz na poskytnutie informácie v súlade s článkom 10 ods. 2 a ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ([4]). Uvedený termín uplynul 4. júla 2008. Komisia teda prijala 1. októbra 2008 rozhodnutie, v ktorom belgickým orgánom prikázala poskytnúť požadované informácie. V uvedenom rozhodnutí Komisia žiadala belgické orgány, aby jej poslali okrem iného formuláre s príslušnými informáciami ustanovené v nariadení Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999, ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ([5]), na účel posúdenia pomoci poskytnutej po 31. januári 2007.

(7) Belgické orgány nakoniec odpovedali listom z 27. novembra 2008 a doplňujúce informácie poslali 5. decembra 2008. Neposkytli však formuláre s informáciami požadované v rozhodnutí Komisie z 1. októbra 2008.

(8) Komisia poslala belgickým orgánom 27. januára 2009 žiadosť o doplňujúce informácie. Belgické orgány odpovedali na túto žiadosť listom zo 16. marca 2009, ktorý bol zaregistrovaný 19. marca 2009.

([1]) Od 1. decembra 2009 sa články 87 a 88 Zmluvy o ES stali článkami 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie („ZFEÚ“). V oboch prípadoch sú ustanovenia týchto článkov vo svojej podstate totožné. Na účely tohto rozhodnutia sa odkazy na články 107 a 108 ZFEÚ v prípade potreby chápu ako odkazy na články 87 a 88 Zmluvy o ES.

([2]) Ú. v. ES L 1, 3.1.1994, s. 3.

([3]) Ú. v. EÚ C 191, 15.7.2010, s. 12.

([4]) Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1.

([5]) Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1.

(9) Listom zo 14. januára 2010 Komisia informovala Belgicko o svojom rozhodnutí začať konanie podľa článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) vo veci oznámenej pomoci. Rozhodnutie Komisie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* 15. júla 2010. Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky k uvedeným opatreniam. Žiadna zainteresovaná tretia strana nepredložila pripomienky.

(10) Listom z 19. februára 2010 požiadali belgické orgány o predĺženie termínu na poslanie odpovedi, ktorý stanovila Komisia vo svojom liste zo 14. januára 2010, o mesiac. Komisia súhlasila s predĺžením termínu o mesiac vo svojom liste z 5. marca 2010. Belgické orgány reagovali na rozhodnutie o začatí konania v liste z 12. marca 2010.

II. KONTEXT

II.1. Rozhodnutie Komisie – dokumentácia k pomoci NN 48/2003

(11) Počas vyšetrovania Komisie sa jasne ukázalo, že sťažnosť sa týkala vykonávania schémy pomoci schválenej Komisiou 26. novembra 2003 NN 48/2003 (ex. N. 157/2003) pod názvom „riadenie odstraňovania a likvidácia uhynutých hospodárskych zvierat v poľnohospodárskych podnikoch Valónskeho regiónu“. Išlo pritom o schému pomoci oznámenú belgickými orgánmi, pričom belgický štát poskytol prostredníctvom subvencovaných služieb pomoc poľnohospodárskym podnikom, ktorá pokrýva všetky náklady v súvislosti s odstránením, uskladnením, spracovaním a likvidáciou uhynutých hospodárskych zvierat.

(12) S cieľom prijať rozhodnutie o vyúčtovaní a na účel blížiaceho sa vstupu do platnosti usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci v súvislosti s testami TSE, uhynutými hospodárskymi zvieratami a odpadom z bitúnkov („usmernenia o TSE“) ([1]) 1. januára 2004 sa belgické orgány zaviazali uskutočniť úpravy v schéme pomoci. Tieto úpravy boli potrebné na dodržanie podmienok stanovených v usmerneniach TSE, a predovšetkým v ich bode 29. V tomto bode sa stanovuje, že členské štáty môžu poskytnúť štátnu pomoc až do výšky 100 % nákladov na odstránenie uhynutých hospodárskych zvierat a 75 % nákladov na likvidáciu jatočných tiel. Belgická schéma, tak ako bola oznámená, nebola v súlade s týmto ustanovením, pretože sa v nej uvádzalo, že pomoc môže pokrývať 100 % nákladov na likvidáciu jatočných tiel.

(13) Vzhľadom na fakty uvedené v odôvodneniach 11 a 12 sa belgické orgány zaviazali (pozri odôvodnenia 33 a 34 rozhodnutia Komisie o prípade NN 48/2003) uskutočniť príslušné úpravy v schéme pomoci tak, aby od 1. januára 2004 pomoc ustanovená na pokrytie nákladov spojených s likvidáciou jatočných tiel už nepredstavovala 100 % ale maximálne 75 % vzniknutých nákladov. Belgické orgány sa ďalej zaviazali zaslať Komisii najneskôr do polovice decembra 2003 dôkazy o uskutočnení nevyhnutných zmien v schéme pomoci.

(14) Na základe týchto záväzkov Komisia schválila uvedenú schému na obdobie piatich rokov od 31. januára 2002. Tento termín uplynul 31. januára 2007.

II.2. Sťažnosť

(15) Komisia dostala 23. apríla 2007 sťažnosť, v ktorej sa uvádza, že belgické orgány porušujú usmernenia TSE tým, že naďalej udeľujú pomoc až do výšky 100 % či už na odstraňovanie uhynutých hospodárskych zvierat alebo na likvidáciu jatočných tiel.

III. PODROBNÝ OPIS OPATRENIA

(16) Príslušná schéma pomoci sa týka regionálneho opatrenia, ktoré je zamerané na pokrytie celkových nákladov na poskytovanie služieb v súvislosti s odstránením, prepravou, uskladnením, spracovaním a likvidáciou uhynutých hospodárskych zvierat z poľnohospodárskych podnikov Valónskeho regiónu.

(17) Organizácia a riadenie likvidácie jatočných tiel z uvedených podnikov sa uskutočňovali formou verejnej zákazky na služby prideľovanej regionálnymi orgánmi. Po uskutočnení verejnej súťaže vyhlásenej na úrovni Európskej únie formou oznámenia verejnej zákazky ([2]) sa táto zákazka pridelila 31. januára 2002 spoločnosti SA. RENDAC-UDES. Uvedená zmluva bola rozdelená na tri samostatné časti zodpovedajúce jednotlivým službám, ktoré sa mali poskytovať:

— zber jatočných tiel z poľnohospodárskych podnikov a ich prevoz do spracovateľskej jednotky, pokiaľ je to možné cez zhromažďovacie stredisko alebo miesto určené na dočasné skladovanie,

— spracovanie jatočných tiel, ktoré sa ako celok považujú za špecifikovaný rizikový materiál, a prevoz odpadu vzniknutého pri spracovaní do jednotiek pre tepelnú likvidáciu a

— úplná likvidácia odpadu vzniknutého pri tejto manipulácii v miestach určených na tento účel.

([1]) Ú. v. ES C 324, 24.12.2002, s. 2.

([2]) Ú. v. EÚ S 156, 16.8.2001.

(18) Spoločnosť S.A. RENDAC-UDES bola jediným podnikom, ktorý podal ponuku v rámci tejto verejnej súťaže na všetky tri časti. Zákazka sa teda udelila tejto spoločnosti 31. januára 2002 na obdobie piatich rokov. Podľa informácií poskytnutých belgickými orgánmi bola platnosť zmluvy predĺžená minimálne štyrikrát: Do 31. decembra 2007, do 31. decembra 2008, do 30. júna 2009 a naposledy do budúceho zadania novej verejnej zákazky, ktorá by podľa belgických orgánov mala začať v treťom štvrťroku roku 2010.

(19) Uvedenou schémou pomoci sa ustanovuje udelenie pomoci poľnohospodárskym podnikom. Belgické orgány potvrdili, že aj keď sa udelila priamo spoločnosti S.A. RENDAC-UDEC ako poskytovateľovi služieb na náklady za služby poskytované poľnohospodárom, bola vlastne plne poskytovaná poľnohospodárom na pokrytie celkových nákladov súvisiacich s rôznymi činnosťami ako napr. zber, preprava, uskladnenie, spracovanie a likvidácia, ktoré by museli uhradiť sami, pokiaľ by schéma pomoci neexistovala. Belgické orgány ďalej ubezpečujú, že čiastky priamo vyplatené spoločnosti S.A. RENDAC-UDES za služby poskytnuté poľnohospodárom zodpovedali v plnej miere a výlučne trhovým cenám za vykonané služby.

(20) Valónsky úrad pre odpady patriaci pod regionálne ministerstvo životného prostredia bol poverený platbami faktúr vystavených spoločnosťou SA RENDAC-UDES čiastočne na základe paušálu a čiastočne na základe cenových rozpisov.

(21) V rámci preskúmania dokumentácie č. NN 48/2003 belgické orgány potvrdili, že schéma sa týka výlučne uhynutých hospodárskych zvierat z poľnohospodárskych podnikov Valónskeho regiónu. Nevzťahuje sa na jatočné telá z trhov s dobytkom ani z bitúnkov.

IV. **ROZHODNUTIE KOMISIE Z 13. JANUÁRA 2010**

(22) Vo svojom rozhodnutí z 13. januára 2010 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vyjadrila Komisia pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť schémy pomoci s pravidlami udeľovania štátnej pomoci Európskej únie. Presnejšie povedané Komisia dospela k záveru, že dotknuté opatrenia schémy pomoci zamerané na pokrytie viac ako 75 % nákladov na likvidáciu jatočných tiel môžu byť považované za nezlučiteľné s vnútorným trhom na základe usmernení TSE a usmernení Spoločenstva na roky 2007 – 2013 o štátnej pomoci v sektore poľnohospodárstva a lesníctva na roky 2007 – 2013 (ďalej len „usmernenia na roky 2007 – 2013“) ([1]).

(23) Okrem iného vzhľadom na skutočnosť, že Komisia schválila schému pomoci do 31. januára 2007 na základe záväzkov belgických orgánov, ktoré mali upraviť schému, aby sa v nej dodržiavali podmienky stanovené usmerneniami TSE od 1. januára 2004, a vzhľadom na skutočnosť, že tieto záväzky uvedené orgány nedodržali, Komisia došla k záveru, že pomoc zameraná na pokrytie viac ako 75 % nákladov na likvidáciu jatočných tiel sa udelila nesprávne.

(24) V dôsledku toho, v súlade s článkom 4 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 a v súvislosti s článkom 16 toho istého nariadenia týkajúceho sa nesprávneho uplatňovania pomoci Komisia sa rozhodla začať konanie vo veci formálneho zisťovania a vyzvala Belgicko, aby predložilo svoje pripomienky.

V. **PRIPOMIENKY BELGICKA**

(25) V odpovedi z 12. marca 2010 Belgicko informovalo Komisiu, že prijme nevyhnutné opatrenia na zadanie novej verejnej zákazky na služby. Podľa belgických orgánov mala byť osobitná špecifikácia, ktorou sa mala riadiť budúca verejná zákazka na služby, dokončená najneskôr 15. apríla 2010 a verejná zákazka, ktorá by mala začať v treťom štvrťroku roku 2010. Medzitým belgické orgány oznámili, že verejná zákazka na služby uzatvorená 31. januára 2002 sa predĺžila prostredníctvom dodatku k zmluve za rovnakých podmienok, ktoré platili k 31. januáru 2002 v čase pridelenia zákazky.

(26) Okrem toho belgické orgány prehlásili, že i) Valónsky región požiada o uplatnenie zásady *de minimis*, aby napravil situáciu poľnohospodárov za obdobie od 1. januára 2004 do 30. júna 2008 a že ii) v maximálnej lehote 3 mesiacov vyberie od všetkých poľnohospodárov čiastku zodpovedajúcu 25 % nákladov na spracovanie a odstránenie uhynutých hospodárskych zvierat za obdobie od 1. júla 2008 do dňa nadobudnutia platnosti budúcej verejnej zákazky.

(27) V konečnom dôsledku belgické orgány informovali Komisiu, že vyžiadajú vrátenie čiastok pomoci *de minimis* na základe nariadenia Komisie (ES) č. 1860/2004 zo 6. októbra 2004 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES, pokiaľ ide o pomoc *de minimis* v sektore poľnohospodárstva a rybného hospodárstva ([2]), ktoré presahujú 3 000 EUR za obdobie 3 rokov. Belgické orgány takisto uviedli, že maximálna oprávnená čiastka 3 000 EUR bola prekročená v 58 poľnohospodárskych podnikoch.

VI. **POSÚDENIE OPATRENIA**

VI.1 **Existencia pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ**

(28) Podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ je každá pomoc poskytovaná členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

([1]) Ú. v. EÚ C 319, 27.12.2006, s. 1.

([2]) Ú. v. EÚ L 325, 28.10.2004, s. 4.

(29) Tieto podmienky sú splnené v predmetnom prípade, pokiaľ ide o pomoc v prospech poľnohospodárov. Predmetná pomoc je poskytovaná verejnými orgánmi Valónskeho regiónu a zvýhodňuje poľnohospodárske podniky Valónskeho regiónu tým, že ich oslobodzuje od nákladov spojených s odstránením a likvidáciou jatočných tiel, ktoré by mali za normálnych okolností znášať sami.

(30) Podľa rozsudku Súdneho dvora Európskej únie už len skutočnosť, že je konkurenčné postavenie podniku v porovnaní s inými konkurenčnými podnikmi posilnené poskytnutím hospodárskej výhody, ktorú by pri bežnom podnikaní nedostal, poukazuje na možné narušenie hospodárskej súťaže ([1]).

(31) Pomoc jednému podniku sa považuje za ovplyvňovanie obchodu medzi členskými štátmi, pokiaľ tento podnik pôsobí na trhu otvorenom obchodovaniu v rámci Európskej únie ([2]). V príslušnom sektore existujú rozsiahle obchodné styky v rámci Európskej únie. Opatrenie preto môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.

(32) Vzhľadom na uvedené je evidentné, že podmienky článku 107 ods. 1 ZFEÚ sú splnené, okrem pomoci, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti právnych predpisov *de minimis*.

VI.1.1. *Právne predpisy de minimis*

(33) Belgické orgány niekoľkokrát potvrdili, že uplatnili pravidlá *de minimis* uplatniteľné v sektore poľnohospodárstva. Nariadenia, ktoré sa uplatňujú na obdobie udelenia pomoci, sú nariadenie (ES) č. 1860/2004 a nariadenie Komisie (ES) č. 1535/2007 z 20. decembra 2007 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES na pomoc *de minimis* v sektore poľnohospodárskej výroby ([3]), ktorým sa zrušilo nariadenie (ES) č. 1860/2004.

(34) Pomoc, ktorá by spĺňala podmienky na uplatňovanie nariadenia (ES) č. 1860/2004 alebo nariadenia (ES) č. 1535/2007, bude považovaná za nespĺňajúcu všetky kritériá článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

(35) Je však potrebné podotknúť, že podľa článku 3 ods. 7 nariadenia (ES) č. 1535/2007 sa pomoc *de minimis* nemôže kumulovať so štátnou pomocou v prípade tých istých oprávnených výdavkov, ak by takáto kumulácia mala za následok intenzitu pomoci, ktorá prekračuje úroveň stanovenú v právnych predpisoch Európskej únie za osobitných okolností každého prípadu. Uvedené ustanovenie sa uplatňuje v tomto prípade: nemožno kumulovať pomoc *de minimis* (ktorá by predstavovala 25 % nákladov na likvidáciu jatočných tiel, ktoré by mali znášať poľnohospodárske podniky) so zostávajúcimi 75 %, ktoré sa podľa právnych predpisov Európskej únie (bod 133 usmernení na roky 2007 – 2013 v spojení s článkom 16 ods. 1 písm. d) nariadenia Komisie (ES) č. 1857/2006 z 15. decembra 2006 o uplatňovaní článkov 87 a 88 zmluvy o štátnej pomoci pre malé a stredné podniky (MSP) pôsobiace v poľnohospodárskej výrobe, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 70/2001 ([4]) môžu považovať za zlučiteľné s článkom 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ.

(36) Podľa schémy stanovenej nariadením (ES) č. 1860/2004 sa však zdá, že kumulácia pomoci *de minimis* a čiastok predstavujúcich 75 % nákladov na likvidáciu jatočných tiel nebola vylúčená. Možno to vyvodiť z odôvodnenia 7 nariadenia (ES) č. 1860/2004, podľa ktorého „pravidlo *de minimis* sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá možnosť podnikov prijať pre ten istý projekt štátnu pomoc schválenú Komisiou alebo zahrnutú v nariadení o skupinových výnimkách“. Podmienky na uplatňovanie nariadenia a najmä maximálny strop 3 000 EUR sa musia dodržiavať, z čoho vyplýva, že na žiadnu pomoc prekračujúcu strop 3 000 EUR nemožno uplatniť nariadenie (ES) č. 1860/2004, čo sa vzťahuje na celkovú čiastku pomoci. V súlade s článkom 6 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1535/2007 by takáto kumulácia bola možná počas šiestich mesiacov po nadobudnutí účinnosti uvedeného nariadenia, t. j. do 30. júna 2008. Po tomto dátume sa uplatňujú ustanovenia nariadenia (ES) č. 1535/2007.

VI.2. **Oprávnenosť pomoci**

(37) Schéma pomoci schválená Komisiou pod číslom dokumentácie NN 48/2003 bola oznámená a schválená na obdobie od 31. januára 2003 do 31. januára 2007. Komisia však zistila, že Belgicko naďalej uplatňovalo schému pomoci aj po 1. februári 2007 bez toho, aby to oznámilo Komisii v súlade s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ. Schéma pomoci sa po 1. februári 2007 teda stala neoprávnenou štátnou pomocou.

VI.3. **Zlučiteľnosť pomoci**

(38) V súlade s článkom 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ možno považovať pomoc na rozvoj určitých hospodárskych činností alebo určitých hospodárskych oblastí za zlučiteľnú s vnútorným trhom, za predpokladu, že táto pomoc nepriaznivo neovplyvní podmienky obchodu tak, že by to bolo v rozpore so spoločným záujmom.

([1]) Rozsudok Súdneho dvora zo 17. septembra 1980 vo veci C-730/79 *Philip Morris Holland BV/Komisia Európskych spoločenstiev*, Zb. 1980, s. 2671.

([2]) Pozri predovšetkým rozsudok Súdneho dvora z 13. júla 1988 vo veci C-102/87 *Francúzska republika/Komisia Európskych spoločenstiev*, Zb. 1988, s. 4067.

([3]) Ú. v. EÚ L 337, 21.12.2007, s. 35.

([4]) Ú. v. EÚ L 358, 16.12.2006, s. 3.

(39) Príslušná schéma pomoci sa týka poskytnutia pomoci formou subvencovaných služieb, ktorá pokrýva celkové náklady na služby v súvislosti s odstránením, prepravou, spracovaním a likvidáciou uhynutých hospodárskych zvierat z poľnohospodárskych podnikov Valónskeho regiónu.

(40) Pokiaľ ide o obdobie od 31. januára 2002 do 31. decembra 2003, rozhodnutím Komisie prijatom v dokumentácii NN 48/2003 sa stanovilo, že na túto schému možno uplatniť výnimku uvedenú v článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ. Avšak, ako sa vysvetlilo vyššie, pokiaľ ide o obdobie po 1. januári 2004, belgické orgány sa zaviazali k úprave oznámenej schémy štátnej pomoci na účel jej zosúladenia s usmerneniami TSE v znení platnom od 1. januára 2004. Belgické orgány mali takisto zabezpečiť, že pomoc bude pokrývať iba 75 % nákladov na likvidáciu jatočných tiel (zostávajúce náklady mali znášať poľnohospodári sami) a poslať Komisii najneskôr do polovice decembra 2003 dôkazy o uskutočnení nevyhnutných zmien v schéme pomoci.

(41) Táto požiadavka bola zavedená usmerneniami TSE, ktoré v tom čase predstavovali platné právne predpisy. V bode 29 usmernení TSE sa ustanovilo:

„29. Od 1. januára 2004 členské štáty môžu poskytnúť štátnu pomoc až do výšky 100 % nákladov na odstránenie uhynutých hospodárskych zvierat, ktoré sa majú zlikvidovať, a 75 % nákladov na likvidáciu takýchto jatočných tiel; […]“.

(42) V bodoch 30 a 31 usmernení TSE sa stanovili výnimky z pravidla, podľa ktorých pomoc môže pokrývať náklady na likvidáciu jatočných tiel iba do výšky 75 %:

„30. Ako alternatívu môžu členské štáty udeliť štátnu pomoc až do výšky 100 % nákladov na odstránenie a likvidáciu jatočných tiel, pokiaľ je pomoc financovaná prostredníctvom povinných poplatkov alebo príspevkov určených na financovanie likvidácie týchto jatočných tiel pod podmienkou, že tieto poplatky a príspevky sú obmedzené na sektor mäsa a sú uložené priamo tomuto odvetviu.

31. Členské štáty môžu udeliť štátnu pomoc až do výšky 100 % nákladov na odstránenie a likvidáciu jatočných tiel, pokiaľ existuje povinnosť podrobiť uvedené uhynuté hospodárske zvieratá testom TSE.“

(43) Treba podotknúť, že v rámci vyšetrovania prípadu č. NN 48/2003 belgické orgány nikdy neuviedli, že by bolo možné uplatniť jednu z týchto výnimiek.

(44) Usmernenia TSE sa zrušili 1. januára 2007, tak ako sa to ustanovilo v bode 194 písm. c) usmernení na roky 2007 – 2013. V súlade s bodom 134 usmernení na roky 2007 – 2013 Komisia vyhlasuje štátnu pomoc súvisiacu s testami TSE a uhynutými hospodárskymi zvieratami za zlučiteľnú s článkom 108 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, pokiaľ sú splnené všetky podmienky článku 16 nariadenia (ES) č. 1857/2006.

(45) V článku 16 nariadenia (ES) č. 1857/2006 sa nemení podstata hodnotenia pomoci udelenej na odstránenie a likvidáciu uhynutých hospodárskych zvierat. Podobne ako v usmerneniach TSE sa v článku 16 ods. 1 písm. d) nariadenia stanovuje, že pomoc až do 100 % nákladov na odstránenie uhynutých hospodárskych zvierat a 75 % nákladov na likvidáciu takýchto jatočných tiel sa považuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom. V ustanoveniach článku 16 ods. 1 písm. e) a f) sa uvádza možnosť odchýliť sa od stropu 75 % s cieľom dosiahnuť mieru pomoci 100 % v týchto prípadoch: i) keď sa pomoc financuje prostredníctvom poplatkov alebo povinných príspevkov určených na financovanie likvidácie takých jatočných tiel, za predpokladu, že také poplatky alebo príspevky sú obmedzené a priamo uložené sektoru mäsa; alebo ii) pokiaľ existuje povinnosť podrobiť uhynuté hospodárske zvieratá testu TSE.

(46) Keďže nová schéma [usmernenia na roky 2007 – 2013 a nariadenie (ES) č. 1857/2006] nezmenila podstatu situácie v porovnaní s predchádzajúcimi predpismi (usmernenia TSE), hodnotenie predmetného prípadu z hľadiska platných pravidiel Európskej únie by malo byť rovnaké pre celé dotknuté obdobie (t. j. od 1. januára 2004 do súčasnosti).

(47) Ako sa zdôrazňuje vyššie, belgické orgány sa v rámci preskúmania dokumentácie č. NN 48/2003 zaviazali upraviť schému pomoci tak, aby od 1. januára 2004 pomoc určená na pokrytie nákladov na likvidáciu jatočných tiel neprekračovala 75 % uvedených nákladov. Počas preskúmavania predmetného prípadu však belgické orgány nevyvrátili tvrdenie, že schéma štátnej pomoci nebola upravená tak, ako sa k tomu zaviazali.

(48) Okrem toho belgické orgány v tejto veci opakovane tvrdili (napr. v liste z 27. novembra 2008), že v skutočnosti možno uplatniť druhú z výnimiek uvedených v odôvodnení 42 a že pomoc môže pokrývať až 100 % nákladov na likvidáciu jatočných tiel. Podľa ich názoru je výnimka odôvodnená tým, že existovala povinnosť podrobiť všetky uhynuté hospodárske zvieratá testom TSE [bod 31 usmernení TSE a článok 16 ods. 1 písm. f) nariadenia (ES) č. 1857/2006]. Na podporu tohto tvrdenia však nebol poskytnutý žiaden dôkaz.

(49) Hlavným argumentom, ktorý predložili belgické orgány na podporu svojho tvrdenia, je skutočnosť, že sú povinní uskutočňovať tieto testy v súlade s nariadením Európskeho Parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 z 22. mája 2001, ktorým sa stanovujú pravidlá prevencie, kontroly a eradikácie niektorých prenosných spongiformných encefalopatií ([1]). Tento argument však nemožno prijať. Na základe uvedeného nariadenia majú totiž valónske orgány povinnosť uskutočňovať testy TSE na uhynutých hospodárskych zvieratách takto:

— od 1. júla 2001 do 31. decembra 2008 na všetkom hovädzom dobytku staršom ako 24 mesiacov uhynutom v poľnohospodárskom podniku a

— od 1. januára 2009 na všetkom hovädzom dobytku staršom ako 48 mesiacov uhynutom v poľnohospodárskom podniku; členský štát sa však môže rozhodnúť uskutočňovať testy aj naďalej na mladšom hovädzom dobytku vo veku od 24 do 48 mesiacov.

(50) V dôsledku toho sa povinnosť uskutočňovať testy vzťahuje iba na zvieratá určitého veku (24 mesiacov v prípade obdobia od 1. júla 2001 do 31. decembra 2008 a 48 mesiacov po tomto dátume). A ešte dôležitejšie je, že táto povinnosť sa vzťahuje iba na hovädzí dobytok. Zvieratá iných druhov uhynuté v poľnohospodárskom podniku (ošípané, kone, hydina atď.) sa nemusia podrobiť testom TSE. Z informácií poskytnutých belgickými orgánmi (v liste z 27. novembra 2008) vyplýva, že množstvo jatočných tiel, na ktoré by sa prípadne mohla vzťahovať táto výnimka v súlade s ustanoveniami nariadenia (ES) č. 999/2001, predstavuje menej ako 20 – 25 % celkových nákladov vynaložených na spracovanie uhynutých hospodárskych zvierat v rámci zmluvy o poskytovaní služieb. Preto iba pomoc vzťahujúca sa na náklady, ktoré súvisia výhradne s povinnosťou uskutočňovať testy TSE ustanovenej v nariadení č. 999/2001 sa môže vyhlásiť za zlučiteľnú, a to za predpokladu, že je možné tieto náklady presne určiť.

(51) Komisia takisto zistila, že prvá výnimka, ktorá umožňuje pokrytie nákladov na odstránenie a likvidáciu jatočných tiel až do výšky 100 % prostredníctvom povinných poplatkov a príspevkov v sektore mäsa, nie je uplatniteľná v predmetnom prípade. Belgické orgány nikdy nespomenuli uplatniteľnosť uvedenej výnimky a ani o tom neposkytli žiaden dôkaz.

(52) Vzhľadom na uvedené Komisia dospela k záveru, že opatrenia dotknutej schémy pomoci určené na pokrytie viac ako 75 % nákladov na likvidáciu jatočných tiel nie sú zlučiteľné s vnútorným trhom na základe usmernení TSE alebo usmernení na roky 2007 – 2013, s výnimkou nákladov priamo súvisiacich so spracovaním jatočných tiel hospodárskych zvierat, v prípade ktorých existuje povinnosť uskutočniť testy TSE.

(53) Okrem iného vzhľadom na skutočnosť, že Komisia schválila schému pomoci do 31. januára 2007 na základe záväzkov belgických orgánov, ktoré mali upraviť schému, aby sa v nej dodržiavali podmienky stanovené usmerneniami TSE od 1. januára 2004, a vzhľadom na skutočnosť, že tieto záväzky uvedené orgány nedodržali, Komisia došla k záveru, že pomoc pridelená na pokrytie viac ako 75 % nákladov na likvidáciu jatočných tiel sa udelila nesprávne, a to aspoň v prípadoch pomoci, ktorá nie je určená na kompenzáciu povinnosti uskutočňovať testy TSE.

(54) V súlade s článkom 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999, pokiaľ je protiprávne poskytnutá štátna pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom, príjemca musí pomoc vrátiť. Cieľ sa dosiahne vtedy, keď príjemcovia, teda podniky, ktoré z nej mali skutočný prospech, vrátia dotknutú pomoc vrátane prípadných úrokov za oneskorenie.

(55) Toto rozhodnutie sa musí implementovať okamžite, a to najmä pokiaľ ide o vrátenie všetkých individuálnych pomocí poskytnutých v rámci týchto schém, s výnimkou tých, ktoré sa udelili na zvláštne projekty, ktoré v čase poskytnutia týchto pomocí spĺňali všetky podmienky stanovené v nariadení *de minimis*, v nariadení o výnimkách uplatňovanom na určité kategórie horizontálnej štátnej pomoci ([2]) v zmysle článkov 92 a 93 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva alebo v schéme pomoci schválenej Komisiou.

VII. **ZÁVERY**

(56) Komisia konštatuje, že Belgicko poskytlo príslušnú pomoc protiprávne v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ. Keďže je pomoc čiastočne nezlučiteľná s vnútorným trhom, Belgicko musí túto pomoc zrušiť a zabezpečiť, aby príjemcovia vrátili protiprávne vyplatené čiastky.

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Schéma pomoci, ktorú Belgicko poskytlo poľnohospodárom Valónskeho regiónu na pokrytie nákladov na odstránenie a likvidáciu jatočných tiel uhynutých hospodárskych zvierat z poľnohospodárskych podnikov Valónskeho regiónu, je čiastočne nezlučiteľná s vnútorným trhom.

([1]) Ú. v. ES L 147, 31.5.2001, s. 1.

([2]) Ú. v. ES L 142, 14.5.1998, s. 1.

2. Iba časť pomoci určenej výhradne na kompenzáciu povinnosti poľnohospodárov uskutočňovať testy TSE v súlade s nariadením č. 999/2001 je zlučiteľná s vnútorným trhom, za predpokladu, že je možné množstvo týchto nákladov presne určiť.

Článok 2

Belgicko je povinné zrušiť schému pomoci uvedenú v článku 1.

Článok 3

Čiastky poskytnuté v rámci schémy pomoci uvedenej v článku 1 tohto rozhodnutia nepredstavujú pomoc v zmysle zmluvy, pokiaľ v čase ich poskytnutia spĺňali podmienky stanovené v nariadení prijatom podľa článku 2 nariadenia Rady (ES) č. 994/98, ktoré sa v uvedenom čase uplatňovalo.

Článok 4

Individuálne pomoci poskytnuté v rámci schémy uvedenej v článku 1 tohto rozhodnutia, ktoré v čase ich poskytnutia spĺňali podmienky stanovené v nariadení prijatom podľa článku 1 nariadenia (ES) č. 994/98 alebo v akejkoľvek inej schválenej schéme pomoci, sú zlučiteľné s vnútorným trhom do výšky maximálnej intenzity uplatňovanej v prípade tohto typu pomoci.

Článok 5

1. S výhradou článku 1 ods. 2, článku 3 a článku 4 Belgicko prijme všetky nevyhnutné opatrenia, aby príjemcovia vrátili nezlučiteľnú pomoc uvedenú v článku 1, ktorá im už bola vyplatená protiprávne.

2. Vrátenie pomoci sa uskutoční bezodkladne a v súlade s postupmi ustanovenými vo vnútroštátnych právnych predpisoch za predpokladu, že umožňujú okamžité a účinné vykonanie tohto rozhodnutia. K prostriedkom, ktoré sa majú získať späť, je nevyhnutné pripočítať úroky vypočítané odo dňa, keď boli prostriedky príjemcom poskytnuté, do dňa ich vrátenia. Úroky sa vypočítajú na základe referenčnej sadzby, ktorá sa používa na výpočet ekvivalentu dotácie v rámci regionálnej pomoci.

Článok 6

Belgicko oznámi Komisii najneskôr do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia opatrenia prijaté na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím.

Belgicko priebežne informuje Komisiu o vývoji vnútroštátnych opatrení prijatých na účely implementácie tohto rozhodnutia, a to až dovtedy, kým nie je pomoc uvedená v článku 1 úplne vrátená. Na žiadosť Komisie bezodkladne predloží akékoľvek informácie o už prijatých alebo plánovaných opatreniach na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím a takisto podrobné informácie týkajúce sa výšky pomoci a úrokov, ktoré už príjemcovia vrátili.

Článok 7

Toto rozhodnutie je určené Belgickému kráľovstvu.

V Bruseli 17. novembra 2010

Za Komisiu

Dacian CIOLOŞ

člen Komisie